

РЕШЕНИЕ

№ 4513

гр. София, 07.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3588** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на И. С. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] и посочен в жалбата адрес: [населено място], ж.к. „Черно море“ 1, № 83, вх.1, срещу писмо изх. № 1054-11-8/26.02.2020г. на Директора на ТП на НОИ - М., по повод жалба срещу Разпореждане № Д-11-999-00-[ЕГН] от 01.10.2019 г., издадено от ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ-М., с което е спряно производството по отпускането/изплащането на парично обезщетение за бременност и раждане по болничен лист № Е 20198568767.

С жалбата се иска отмяна на оспорения административен акт, като се поддържа, че жалбоподателката има валиден трудов договор със [фирма] и притежава необходимия трудов стаж за отпускане на полагащото ѝ се обезщетение за бременност и раждане.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. З., който поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена. излага подробни съображения в депозирано писмено становище. Претендира разноски.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – [населено място], редовно призован не изпраща представител и не излага становище по основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, установи следното:

В ТП на НОИ – [населено място] е постъпил документ - образец Приложение № 9 към Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване – болничен лист № Е20198568767 на жалбоподателката И. С. Н. с причина „майчинство“ и определен период на временната неработоспособност от 20.09.2019 г. до 10.11.2019 г.

Във връзка с така постъпилия болничен лист е издадено от ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ-М. Разпореждане № Д-11-999-00-[ЕГН] от 01.10.2019 г., с което е спряно производството по изплащането на парично обезщетение за бременност и раждане по посочения болничен лист. Като мотиви за спирането е посочено, че във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата, които са от значение за определяне правото на парични обезщетения, е била образувана проверка от контролните органи при ТП на НОИ – С. в осигурителя „С. фууд“ 2017 г. О., ЕИК[ЕИК]. На основание чл. 40, ал. 4 КСО, административното производство по изплащане на паричното обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист № Е2019856867 е спряно до приключване на проверката. По делото е приложена Заповед № ЗР-5-21-00570247/27.05.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с която е възложено извършването на проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване на [фирма].

Така издаденото разпореждане е било обжалвано от И. С. Н., като с писмо изх. № 1054-11-8#1/26.02.2020г. на Директора на ТП на НОИ – М. е отговорено, че предприетите действия са на основание чл. 40, ал. 4, т. 2 КСО, поради наличие на данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ от изплащане на обезщетението. При приключване на проверката на осигурителя, органът по изплащане на обезщетенията и помощите ще постанови окончателно разпореждане по реда на чл. 40, ал. 3 КСО.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „ж“ КСО разпорежданията за спиране на производството по отпускането или изплащането на парични обезщетения по глава четвърта и на пенсиите се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Видно от доказателствата по делото и от съдържанието на писмо изх. № 1054-11-8/26.02.2020г., същото по същество представлява произнасяне по подадената срещу Разпореждане Д-11-999-00-[ЕГН] от 01.10.2020 г. жалба и обективира волеизявлението на директора на ТП на НОИ, че същата е неоснователна. Доколкото в писмото е ясно изразено становището на подписалия писмото директор на ТП на НОИ по повод подадената до него жалба и мотивите, при които е формирано волеизявлението на административния орган, съдът приема, че процесното писмо има съдържанието и характеристиките на решение по чл.117, ал.3 КСО. Писмото е връчено на 02.03.2020г, поради което подадената на 16.03.2020г. жалба е в срок и тъй като изхожда от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, тя е допустима за разглеждане.

Неоснователна е подадената от ответника молба за прекратяване на делото по съображения за липса на правен интерес от оспорването, предвид издаването на

последващо разпореждане с № О-11-999-00-[ЕГН]/04.06.2020г., с което е отказано на жалбоподателката изплащането на обезщетение. Издаването на следващ акт, дори ако той е с положителен за жалбоподателя резултат, какъвто не е настоящият случай с постановеното разпореждане за отказ, не води до отпадане на правния интерес да лицето да оспорва разпореждането за спиране изплащането на обезщетението, с оглед възможността при евентуална отмяна да претендира претърпени от него вреди.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Потвърденото с писмото разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

По отношение съответствието с материалния закон, съдът намира следното:

Хипотезите, при които длъжностното лице издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, са предвидени в разпоредбата на чл. 40, ал. 4 КСО, посочена като основание от органа, издал процесните разпореждания. Според чл. 40, ал. 4 КСО основанията за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията са: 1. обжалвани актове на органите на медицинската експертиза; 2. представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението; 3. когато не са предоставени данни за издадените болнични листове и решенията по обжалването им в регистъра по чл. 33, ал. 5, т. 12.

В процесното разпореждане не е посочено на основание коя от трите точки по чл. 40, ал. 4 от КСО е спряно производството по отпускането или изплащането на обезщетенията. Горестоящият орган – директорът на ТП на НОИ е конкретизирал, че става въпрос за хипотезата на чл.40, ал.4,т.2 КСО. Според цитираната разпоредба, производството по отпускане на обезщетенията може да бъде спряно, ако са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ за изплащане на обезщетенията. В случая такива доказателства не са представени. В разпореждането е посочено само, че спирането е обусловено от необходимостта за изясняване на фактите и обстоятелствата, които са от значение за определяне правото на парични обезщетения, както и че е образувана проверка от контролните органи на ТП на НОИ - С. по отношение на осигурителя [фирма]. Възлагането на проверка обаче не е доказателство по смисъла на чл.40, ал.4,т.2 КСО, т.е. не е доказателство, което може да доведе до издаване на разпореждане за отказ за изплащане на обезщетенията, тъй като едва в хода на самата проверка ще бъдат установени релевантни факти и обстоятелства. В този смисъл е и Решение № 5003 от 3.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11628/2018 г. Отделно, следва да се отбележи, че заповедта за извършване на проверка на осигурителя е от 27.05.2019г., т.е. издадена е отпреди предявяването на болничния лист и предшества периода на временната неработоспособност (от 20.09.2019г. до 10.11.2019г.), следователно няма как този период да е обхванат от проверката. Освен това, срокът за извършването на проверката, указан в заповедта, е 20 работни дни, считано от датата на връчване на заповедта, следователно проверката би следвало вече да е приключила към момента, в който е представен за плащане болничния лист и към датата на издаване на процесното разпореждане.

При това положение следва да се приеме, че в разпореждането и писмото не са

посочени, а и и по делото не са ангажирани доказателства по смисъла на чл.40, ал.4,т.2 КСО, които да са основание за издаване на разпореждане за спиране на производството по изплащане на обезщетението. На практика, към датата на издаване на разпореждането и на писмото на директора на ТП на НОИ са били налице само съмнения относно определени обстоятелства, конкретно относно наличието на основание за съществуването на осигурително правоотношение, но не и доказателства, които да обосноват спиране на производството по отпускане и изплащане на обезщетенията. Ако след отпускането на обезщетението се открият доказателства, обуславящи липсата на право на парично обезщетение, то изплатените суми могат да бъдат предмет на разпореждане по чл.114 , ал. 3 КСО, издаването на което е в правомощията на длъжностните лица от състава на ТП на НОИ.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че актът на директора на ТП на НОИ – М., с което е приета за неоснователна жалбата срещу разпореждане № Д-11-999-00-[ЕГН] от 01.10.2019 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателката е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора се явява основателно и следва да бъде уважено за сумата от 600 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на И. С. Н. писмо изх. № 1054-11-8/26.02.2020г. на Директора на ТП на НОИ - М., издадено по повод на жалба срещу Разпореждане № Д-11-999-00-[ЕГН] от 01.10.2019 г., издадено от ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ-М., с което е спряно производството по отпускането/изплащането на парично обезщетение за бременност и раждане по болничен лист № Е 20198568767.

ОСЪЖДА ТП на НОИ - [населено място] да заплати на И. С. Н. сума в размер на 600 лв., представляваща сторени по делото разноски.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: